

İbtidai siniflərdə inkışafetdirici təlimin təşkili

Qəmər TAĞIYEVA,
*Bakı şəhəri 291 nömrəli “Ekologiya” liseyinin
 ibtidai sinif müəllimi, əməkdar müəllim,
 “Ən yaxşı müəllim” müsabiqəsinin qalibi*

Təlim və inkişaf pedaqoji psixologiyanın aktual problemidir. Psixologiya və pedaqogika tarixində bu barədə təsəvvürlər hələ qədim zamanlarda formalasşsa da təlim və inkişaf bir önəmlı problem kimi XX yüzillikdə meydana çıxmış və öyrənilməyə başlanılmışdır. İnkışafetdirici təlim prinsipi pedaqoji psixologiyada və pedaqogikada 80-ci illərdə bərqərar olmuşdur. İnkışaf çoxcəhətli anlamdır və şagirdin psixi həyatının bütün sahələrini əhatə edir. Təlim-təbiyyə prosesində məktəblilərin psixi inkişafının başlıca istiqamətlərini təhlil edəndə, ilk növbədə, biliklərin, onların tətbiqi mexanizmlərinin və şəxsiyyətin ümumi xassələrinin inkişafı şəraitini ayırd edirlər.

Şəxsiyyətin inkişafı təlim prosesinin nüvəsini təşkil edir. Sözün geniş mənasında inkışafetdirici təlim şəxsiyyətin formalaşmasını nəzərdə tutur və onu təlimin başlıca problemi kimi mənalandırır. Dərsin kompozisiyası, strukturu bilavasitə təlim məqsədləri ilə şərtlənir. Təlim məqsədləri anlamı öz mahiyyətinə görə həmişə dövrün pedaqoji təfəkkürünün meyarlarını eks etdirir.

Vaxtile təlim məqsədləri sərf təhsil məqsədi kimi dərk olunurdu və mənalandırılırdı. Məktəbin təbiyyedici funksiyası artdıqca təlim məqsədlərində təhsil meyari ilə birlilikdə təbiyyə meyari da əmələ gəldi. İnkışafetdirici təlim prinsipi axarında isə inkışafetdirici təlim məqsədi formalasdı. “Təlim müəllimin rəhbərliyi ilə şagirdlərin müəyyən bilik, bacarıq və vərdişlər sisteminə yiyələnməsi və bu zaman onların inkişaf etdirilməsi və təbiyyə olunması prosesidir”.

İbtidai təhsil mərhələsində təlim - təhsil, inkişaf və təbiyyə meyarlarının vəhdətdə açılması yeni pedaqoji təfəkkürün uğurlarını eks etdirir və psixologianın uğurlarına söykenir. Əvvəlki dövrlərdən fərqli olaraq müasir dövrdə təlim məqsədləri artıq yeni pedaqoji təfəkkürün iki əsas prinsipi: inkışafetdirici və təbi-

yedici təlim prinsipləri əsasında mənalandırılır.

Təhsil məqsədi ilə inkışafetdirici və təbiyyedici təlim məqsədləri arasında ikitərefli asılılıq vardır. Bir tərəfdən təhsilin inkışafetdirici və təbiyyedirici məqsədləri təhsil məqsədi vasitəsilə həyata keçirilir. Müəllim şagirdləri sadəcə olaraq öyrətmir, onları öyrədə - öyrədə inkişaf etdirir və təbiyyə edir. Digər tərəfdən, şagirdlər inkişaf etdikcə və təbiyyə olunduqca onların təhsil məqsədlərinə (dərsə, müəllimə, özlərinə) münasibətləri dəyişir. Təhsilin humanistləşdirilməsinin başlıca istiqamətlərindən biri məhz bu qaynaqlarla bağlıdır.

İbtidai təhsildə inkışafetdirici və təbiyyedici təlim məqsədləri bir-birindən ayrılmazdır. Müəllim onları ayrı-ayrılıqla deyil, vəhdətdə həyata keçirir. Təlim məqsədləri dedikdə təhsilin məzmun tərəfi - öyrəniləcək bilik, bacarıq və vərdişlər nəzərdə tutulur.

İnkışafetdirici təlim məqsədi bilavasitə əqli inkişaf ölçüləri ilə araşdırılır. İdrak prosesini, ilk növbədə, təfəkkür və təxəyyülün inkişafı, fikri əməliyyatların (tədris əməliyyatları) və intellektual (tədris əməyi) bacarıqların formalasması inkışafetdirici təlim məqsədinin əsas yönüünü müəyyən edir.

Təlimin təbiyyedici məqsədi isə şagirdin bir şəxsiyyət kimi formalasmasını nəzərdə tutur. Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, məktəb şagirdləri inkişaf etdirmədən təhsil məqsədlərini həyata keçirə bilməz. Şagirdin psixi inkişafı təlimin həm nəticəsi, həm də başlıca şərtidir. Təlim və inkişaf problemini bu müstəvidə aşadıranda, o, mahiyyətcə təlim və əqli inkişaf problemi kimi meydana çıxır.

İnkışafetdirici təlim prinsipi şagirdlərin əqli inkişafına xüsusi əhəmiyyət verir və onu şəxsiyyətin formalasması ilə qarşılıqlı əlaqədə aşadır. L.N.Tolstoy vaxtı ilə deyirdi: “Biliyi yaddaşa görə deyil, mühakiməyə görə qıymətləndirmək lazımdır”.

Onun fikrincə, “Bilik ancaq o zaman bilik olur ki, hafızə ilə deyil, fikrin öz səyilə mənimşənilir”.

T. Edison isə deyirdi: “Sivilizasiyanın başlıca məqsədi - insana fikirleşməyi öyrətməkdir”.

Dünyanın bütün sənətçiləri, elm və texnika korifeyləri zamanı qabaqlayan bu bənzərsiz sözləri nə qədər gur səslə söyləsələr də, onlar vaxtında eşidilməyib. Bu psixoloji və pedaqoji həqiqətlərin elliklə dərk olunması üçün, görünür, tarixi şərait yaranmalı idi. İndi cəsarətlə demək olar ki, həmin tarixi şərait iki əsrin qoşágında yaranmışdır. P.P.Blokskinin

“Hafızə və təfəkkür”, “Məktəblilərin təfəkkürünün inkişafı” əsərlərində əqli inkişaf problemi müxtəlif yönünlərdə təhlil olunurdu. O göstəridi ki, təlim materialını ancaq öz hafizəsinə arxayınlaşan uşaqlar deyil, özünü yoxlamağı, materialı dəqiq, sürətlə anlamağı bacaran şagirdlər yaxşı mənimşəyirlər. Onun fikrincə, uşaqların əqli inkişafında təfəkkür həllədici rol oynayır.

L.S.Viqotski isə təlimi inkişafın başlıca şərti sayır. O, inkişafın iki sahəsinə və ya səviyyəsinə fərqləndirirdi. 1-ci səviyyədə: aktual inkişaf sahəsində şagird nisbətən asan tapşırıqları yaşlıların (və ya uşaqların) köməyi olmadan, müstəqil surətdə yeriñə yetirir.

Anlama əslində qavrayış prosesidir. İnsanın qavrayışı təfəkkür, əşymanın mahiyyətini anlamaqla bağlıdır. Şagirdləri əqli cəhətdən inkişaf etdirmek üçün, ilk növbədə, onlarda

2-ci səviyyədə: yaxın inkişaf sahəsində isə tədricin daha çətin tapşırıqları yaşlıların (ilk növbədə müəllimlərin) rehbərliyi ilə yerinə yetirmeyi öyrənir.

İki səviyyənin qarşılıqlı əlaqəsi dialektik qanuna uyğunluqlarla şərtlənir. Şagird elə ki, əvvəllər (aktual inkişaf sahəsində) həll edə bilmədiyi tapşırıqları həll etməyə başlayır, aktual inkişaf sahəsi yaxın inkişaf sahəsi ilə evzə olunur, müəyyən bir mərhələdə isə yaxın inkişaf sahəsinin özü aktual inkişaf sahəsinə çevirilir və özünəməxsus xüsusiyyətlərlə seçilən yeni yaxın inkişaf sahəsi əmələ gəlir. Yaxın inkişaf sahəsinin rüseyimləri aktual inkişaf sahəsində formalasır.

Görkəmlı psixoloquq qəti inanıma görə, təlim sözün əsl mənasında o zaman təlim olur ki, inkişafdan “irəlidə gedir” və şagirdin əqli inkişafi üçün şərait yaradır.

Viqotski 2-ci səviyyənin roluna böyük əhəmiyyət verirdi. O göstəridi ki, intellektual testləri yaxın inkişaf sahəsini deyil, məhz aktual inkişaf sahəsini nəzərdə tutur.

Halbuki, şagirdin əqli inkişafının xüsusiyyətlərini məhz 2-ci səviyyənin xüsusiyyətləri ilə səciyyələndirmək olar.

Şagirdlər yeni informasiyani idarə prosesləri vasitəsi ilə mənimşəyirlər. Anlama bu prosesdə mühüm yer tutur. Müəllimlər şagirdlərin təfəkkürünü aktivləşdirmək, hətta onu inkişaf etdirmək istəyəndə belə, nəyin bahasına olursa-olsun, onların ancaq dərs materialını anlamasına çalışırlar. Öz-özlüyündə bu xeyirxah məqsəddir. Lakin şagirdlərdə təfəkkürün inkişaf etdirilməsi kimi önemli bir vəzifəni təkcə anlama ilə məhdudlaşdırmaq meylini C.Gilford, ilk baxışda nə qədər təəccübü görünsə də, düzgün sayırırdı.

İndi də onları dərsin üçtərkibli (təhsil, inkişaf və təbiyyə) məqsədi axarında qıymətləndirək.

Müəllim dərsin təhsil məqsədini təfəkkürü inkişaf etdirmək lazımdır.

Şagirdin inkişaf etdirilməsi təhsilin humanistləşdirilməsinin başlıca meyari sayılır və sayılmalıdır. Əgər şagird inkişaf etmirsə, ona nə qədər humanistcəsinə yanaşır-yanas, faydasızdır.

Müəllim-şagird münasibətlərinin humanistləşdirilməsi şagirdin bir şəxsiyyət kimi inkişaf etdirilməsinin başlıca şərtidir. Müəllim “müəllim-şagird” münasibətlərinin sadəcə olaraq iştirakçısı deyil, peşə səriştəsinə və həyat təcrübəsinə görə onların təşkilatçısıdır. O, sinifdə hər bir şagirdin özünü aktuallaşdırmasına imkan verən qarşılıqlı etimad və canlı ənsiyyət mühiti yaratmalıdır.

İnkışafetdirici təlim konsepsiyası ibtidai siniflərdə geniş tətbiq olunub və olunur. Bu kontekstde tədris fəaliyyətinin strukturu ilə tanış olaq:

* Tədris fəaliyyəti tədris tapşırıqlarının həllindən başlayır. Şagirdlər bu situasiyada bütün xüsusi və konkret variantları nəzərə almaqla tədris tapşırıqlarının ümumi həll üsullarının məzmununu ilə tanış olurlar. Müvafiq bilik, bacarıq və vərdişlərə yiyələnlərlər.

* Tədris tapşırıqlarını həll etmək üçün zəruri tədris əməliyyatlarına yiyələnlərlər.

* İcra etdikləri tədris əməliyyatlarını və onların nəticələrini öz fəaliyyətinin məqsədi ilə tutuşdurur, öz səhvərini müəyyən edir və aradan qaldırırlar.

* Öz fəaliyyətlərinin ümumi (son) nəticəsini qiymətləndirirlər. Tədris fəaliyyəti konsepsiyası tədris fəaliyyətinin strukturunda aşağıdakılardır:

1. Tədris situasiyası (və ya tapşırıqları)
2. Tədris əməliyyatları
3. Nəzarət
4. Qiymət

İndi də onları dərsin üçtərkibli (təhsil, inkişaf və təbiyyə) məqsədi axarında qıymətləndirək.

Müəllim dərsin təhsil məqsədini

tədris situasiyası kontekstində həyata keçirir. Həm tədris situasiyası, həm də nəzarət və qiymətləndirmə prosesləri təbiyyə məqsədinin həyata keçirilməsi nötügi-nəzərindən xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Dərsin inkışafetdirici məqsədinin bilavasitə həyata keçirilməsi üçün isə tədris fəaliyyətinin strukturu xüsusi vəsile nəzərdə tutulur. İdrak proseslərinin inkışaf etdirilməsi bu vəsilenin başlıca vəzifəsini təşkil edir.

İbtidai təhsil mərhələsində şagirdlərdə bacarıq və vərdişlərin formalasılması üçün onların onların hafizəsinə aktivləşdirməklə yanaşı təmrinlər (çalışma və tapşırıqlar) sistemində psixoloji cəhətdən səmərəli istifadə etməklə təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə nail olmaq olar.

Müsəir təsəvvürlərə görə, həfizənin inkışafı məqsəd deyil, vasitədir. Təxəyyül isə yaradıcı təfəkkürün formalasmasının başlıca şərtidir. Ancaq təxəyyülün inkişaf etdirilməsinin ikinci, lakin son dərəcə mühüm bir istiqaməti də var: təxəyyül problemdir. Yaradıcı təxəyyülün inkişafı müasir dövrdə böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Beləliklə, müəllim təhsilin keyfiyyətini yüksəltmək üçün təkcə şagirdlərin idrak fealiyyətini aktivləşdirməklə kifayətlenmir, nəzəri təfəkkürü, eləcə də müqayisə, ümumiləşdirmə, mücerədləşdirmə, təsnifat, tədris əməliyyatları, intellektual hissələr, bərpaedici təxəyyül, yaradıcı təxəyyül, anlama, nitq, materialı öz sözləri ilə nəql etmə, ağlın keyfiyyətləri, təqnidli təfəkkür, ağlın çevikliyi kimi idrak proseslərinin müəyyən sistemlə inkişaf etdirir.

Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, məktəb şagirdləri inkişaf etdirmədən təhsil məqsədlərini həyata keçirə bilər.